

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Čipery a soudců Mgr. Tomáše Šintáka a JUDr. Jiřího Hanuše v exekuční věci

oprávněné: **UNILEASING a.s.**, IČO 25205552
sídlem Randova 214, Klatovy I, 339 01 Klatovy
zastoupená advokátem Mgr. Jakubem Steidlem
sídlem Kpt. Jaroše 94, 339 01 Klatovy

proti
povinnému:

██████████, narozený ██████████
bytem ██████████

pro pohledávku 47 859 Kč s příslušenstvím

k odvolání oprávněné proti usnesení soudního exekutora JUDr. Miloslava Zwiefelhofera, Exekutorský úřad Praha 3, sídlem Ringhofferova 115/1, 155 21 Praha 5 – Zličín, ze dne 1. května 2023 č. j. 144 EX 704/10-91

takto:

- I. Usnesení soudního exekutora **se potvrzuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

Usnesením výše označeným soudní exekutor zastavil podle ustanovení § 55 odst. 11 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „e.ř.“), exekuci nařízenou usnesením Okresního soudu v Jičíně ze dne 26. 7. 2010 č. j. 29 EXE 1183/2010-13 (výrok I). Povinnému uložil, aby do tří dnů od právní moci usnesení zaplatil oprávněné k rukám jejího zástupce na náhradě nákladů řízení částku 5 251,40 Kč (výrok II). Náklady exekuce určil ve výši 7 865 Kč a vyslovil, že záloha na další vedení nebyla složena, proto nárok exekutora na náklady exekuce právní moci tohoto usnesení zaniká (výrok III).

V odůvodnění usnesení soudní exekutor vyložil, že z úřední povinnosti přezkoumal obsah exekučního spisu a zjistil, že jsou splněny podmínky pro zastavení exekuce z důvodu bezvýslednosti podle § 55 odst. 11 e. ř. Jde totiž o exekuční řízení, jehož předmětem není nepeněžitě plnění, ve kterém usnesení o nařízení exekuce nabylo právní moci dne 15. 1. 2021, ve kterém nedošlo v nepřerušném trvání po sobě následujících 12 let od právní moci usnesení o nařízení exekuce ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a v němž nebyla postižena nemovitá věc povinného. V průběhu exekuce nebyla vymožena žádná částka, ze spisu se též nepodávají žádné vyloučené doby podle § 55 odst. 12 písm. b) a c) e. ř. Dvanáctiletá doba uvedená ve větě čtvrté § 55 odst. 11 e. ř. je samostatnou dobou běžící nezávisle na šestileté době podle odstavce 7 a jejím tříletém prodloužení podle odstavce 11. Soudní exekutor proto nezaslal oprávněné výzvu podle § 55 odst. 7 a 8 e. ř. a exekuci po překročení celkové doby 12 let zastavil.

O nákladech řízení rozhodl soudní exekutor podle § 89 e. ř. a zdůraznil, že exekuce byla vedena po právu a oprávněná její zastavení pro bezvyslednost nezavinila. Proto zavázal povinného k náhradě nákladů sestávající z odměny advokáta za 2 úkony právní služby po 1 870 Kč, náhrady hotových výdajů 600 Kč a příslušné náhrady za 21% daň z přidané hodnoty. O nákladech exekuce bylo rozhodnuto dle ustanovení § 55 odst. 13 e. ř.

Proti tomuto usnesení podala oprávněná odvolání. Připustila, že na první pohled je dvanáctiletá doba uvedená v ustanovení § 55 odst. 11, věty čtvrté e. ř. samostatná, a to vzhledem k jazykovému znění tohoto ustanovení. Z hlediska věcného však takový závěr zřejmý není. Je totiž třeba položit si otázku, proč je vlastně tato dvanáctiletá doba v zákoně stanovena a v čem se liší od součtu šestileté základní části rozhodné doby a dvou tříletých dodatečných částí rozhodné doby. Zastavení exekuce je vázáno jen na uplynutí některé z částí rozhodné doby, na uplynutí celkové doby takový následek vázán není. Dle oprávněné lze jen těžko nalézt rozdíl mezi dvanáctiletou dobou a součtem doby šestileté a jejího dvojího prodloužení po třech letech. Dvanáctiletá doba tedy nemá samostatný charakter, její uplynutí nevede k zastavení exekuce, pokud nebyly splněny podmínky pro zastavení exekuce po uplynutí základní a dodatečných částí rozhodné doby. Tomuto pojetí by odpovídalo i to, že v § 55 odst. 12 i v § 10 odst. 1 věty třetí zákona č. 214/2022 Sb. se hovoří o jedné lhůtě (v singuláru). Toto pojetí rovněž zdůvodňuje, proč nejsou důsledky uplynutí dvanáctileté celkové doby upraveny v přechodných ustanoveních k zákonu č. 286/2021 Sb., respektive k zákonu č. 214/2022 Sb. Oprávněná má za to, že v řízení zahájeném před 1. 1. 2022 není možné dle § 55 odst. 1, věty čtvrté e. ř. zastavit bezvyslednou exekuci z důvodu uplynutí dvanáctileté doby bez toho, aby exekutor postupoval podle § 55 odst. 7 a 8 e. ř. Navrhla proto, aby odvolací soud změnil napadené usnesení soudního exekutora tak, že se exekuce nezastavuje, popř. aby usnesení zrušil a věc soudnímu exekutorovi vrátil s pokynem, aby oprávněné zaslal výzvu podle § 55 odst. 7 e. ř.

Vyjádření k odvolání nebylo podáno.

Krajský soud jako soud odvolací (§ 55c odst. 2 e. ř.) po zjištění, že odvolání je přípustné (§ 55c odst. 1 e. ř.), bylo podáno osobou oprávněnou a včas (§ 55c odst. 1 a 4 e. ř.), přezkoumal, aniž nařizoval jednání (§ 55c odst. 5 e. ř., § 254 odst. 8 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „o. s. ř.“), odvoláním napadené usnesení soudního exekutora o náhradě nákladů, jakož i jemu předcházející řízení v mezích, ve kterých se odvolatelka domáhala jeho přezkumu (§ 55c odst. 5 e. ř., § 212 o. s. ř.). Přihlížel přitom i k důvodům, které nebyly uplatněny (§ 55c odst. 5 e. ř., § 212a odst. 1 o. s. ř.). Odvolání důvodným neshledal.

Podle ustanovení § 55 odst. 7 e. ř. nedošlo-li po dobu posledních 6 let počítaných po vyznačení doložky k provedení exekuce ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a není-li exekucí postižena nemovitá věc, vyzve exekutor oprávněného, aby ve lhůtě 30 dnů sdělil, zda souhlasí se zastavením exekuce nebo, aby ve stejné lhůtě sdělil, že se zastavením exekuce nesouhlasí. Jestliže oprávněný vyjádřil souhlas se zastavením exekuce nebo lhůta podle věty první uplynula marně, exekutor exekuci zastaví.

Podle ustanovení § 55 odst. 8 e. ř. nesouhlasil-li oprávněný, který není zproštěn od složení zálohy na další vedení exekuce podle odstavce 9, se zastavením exekuce podle odstavce 7, vyzve ho exekutor ke složení zálohy na další vedení exekuce. Ve výzvě exekutor oprávněného poučí o možnosti podat návrh na zproštění od složení zálohy na další vedení exekuce podle odstavce 10, o postupu podle věty třetí a o postupu podle odstavce 10 věty poslední. Nepodal-li oprávněný návrh na zproštění od složení zálohy na náklady exekuce, je povinen složit zálohu do 30 dnů od doručení výzvy ke složení zálohy na náklady exekuce. Nesložil-li oprávněný zálohu na další vedení exekuce ve lhůtě podle věty třetí, exekutor exekuci zastaví. Výši zálohy na další vedení exekuce stanoví prováděcí právní předpis.

Podle ustanovení § 55 odst. 11 e. ř. složením zálohy podle odstavce 8 nebo jde-li o oprávněného, který byl zproštěn od složení zálohy na další vedení exekuce, se lhůta podle odstavce 7 prodlužuje o další 3 roky. Prodloužit lhůtu podle věty první je možné nejvýše dvakrát. Po uplynutí lhůty podle odstavce 7 prodloužené o dobu podle věty první a druhé exekutor exekuci zastaví. Celková doba po vyznačení doložky provedení exekuce, po kterou nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti, nesmí v nepřerušeném trvání překročit po sobě následujících 12 let od vyznačení doložky provedení exekuce nebo posledního vymoženého plnění, nastalo-li později; do této lhůty se nezapočítávají doby uvedené v odstavci 12. Dojde-li v rozhodné době k částečnému vymožení povinnosti, běží lhůta uvedená v odstavci 7 větě první znovu od počátku ode dne následujícího po dni, v němž naposledy došlo k částečnému vymožení povinnosti. Po dobu, po kterou trvá prodloužení exekuce, soud nerozhodne o zastavení exekuce pro nemajetnost a návrh na zastavení exekuce pro nemajetnost zamítne. Jde-li o oprávněného podle odstavce 9, věty druhá až čtvrtá se nepoužijí.

Podle ustanovení § 55 odst. 12 e. ř. lhůta podle odstavců 7 a 11 neběží a) je-li předmětem exekuce nepeněžité plnění, b) po dobu, po kterou probíhalo řízení o návrhu na zastavení exekuce, námitce podjatosti, návrhu na odklad, odvolání nebo jiném podání účastníka řízení či trval odklad exekuce části majetku, během něhož nelze exekuci provést, c) po dobu, po kterou byla jako celek exekuce odložena, nebo ji není možné podle zvláštního právního předpisu provést.

Podle čl. IV bodu 11 zákona č. 286/2021 Sb. nestanoví-li se dále jinak, v řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona začne běžet lhůta podle § 55 odst. 7 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. V řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, v nichž přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona byla vyznačena doložka provedení exekuce, se do lhůty podle § 55 odst. 7 a 11 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, započítává doba, v níž nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti ve výši postačující alespoň ke krytí nákladů exekuce a exekucí nebyla postižena nemovitá věc; § 55 odst. 12 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije obdobně. V řízení podle věty druhé lhůta podle § 55 odst. 7 a 11 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, neuplyne dříve než uplynutím jednoho roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Pro účely postupu podle § 55 odst. 7 až 13 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se vyznačením doložky provedení exekuce rozumí též nabytí právní moci usnesení o nařízení exekuce.

Krajský soud sdílí právní názor soudního exekutora vyslovený v odůvodnění napadeného usnesení, že exekuci lze v projednávané věci zastavit podle ustanovení § 55 odst. 11 e. ř. v období po 1. 1. 2023 již po uplynutí dvanáctileté doby bezvýsledné exekuce, počítané od právní moci usnesení o nařízení exekuce. Soudní exekutor svůj názor přesvědčivě odůvodnil a přílehavě též poukázal na komentářovou literaturu, která jeho závěry podporuje: *Pokud se jedná o celkovou dvanáctiletou dobu uvedenou v § 55 odst. 11 větě čtvrté, pak se tato doba počítá nejdříve od data doložky provedení exekuce, resp. právní moci usnesení o nařízení exekuce, ale počíná běžet vždy znovu od každého vymoženého plnění, a běží tedy od posledního vymoženého plnění (v nepřerušeném trvání). Pokud v jejím běhu nastaly skutečnosti uvedené v § 55 odst. 12 písm. b) a c), pak se i tato lhůta prodlužuje. Pro exekuce, kde právní moc usnesení o nařízení exekuce nastala před 1. 1. 2011, pak exekutor k 1. 1. 2023 posoudí, zda bylo v exekuci něco vymoženo a zda se lhůta neprodlužuje podle § 55 odst. 12 písm. b) nebo c), a pokud nikoliv, pak exekuci zastaví. Bylo-li něco vymoženo anebo se lhůta prodloužila, vyčká uplynutí této lhůty a exekuci poté zastaví.* (KASÍKOVÁ, Martina. Přechodná ustanovení k zákonu č. 286/2021 Sb. [čl. IV]. In: KASÍKOVÁ, Martina, JIRMANOVÁ, Miroslava, HUBÁČEK, Jaroslav, PLÁŠIL, Vladimír, ŠIMKA, Karel, KUČERA, Zdeněk, NEKOLA, Václav. Exekuční řád. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1013, marg. č. 61.).

Zásadním odvolatelčíným argumentem je poukaz na to, že zákon s uplynutím dvanáctileté doby uvedené ve čtvrté větě ustanovení § 55 odst. 11 e. ř. výslovně nespojuje zastavení exekuce, neboť tu jde o pouhý součet základní šestileté doby a dvou dodatečných dob tříletých (§ 55 odst. 7 a odst. 11, věta první až třetí e. ř.). Tato čtvrtá věta však stanoví maximální možnou dobu trvání bezvýsledné exekuce – vymezuje tedy časové období, po jehož uplynutí již není další vedení exekuce přípustné. Je zahrnuta do zákonného ustanovení pojednávajícího o důvodech zastavení exekuce. Je proto zřejmé, že překročení stanovené maximální doby musí být také důvodem pro zastavení exekuce. Takový výklad plně odpovídá účelu daného zákonného ustanovení, které bylo přijato novelou exekučního řádu provedenou zákonem č. 286/2021 Sb. Smysl této právní úpravy spočívá právě ve stanovení důvodů pro zastavení exekucí, které probíhají bezvýsledně již po dlouhou dobu. Výklad odvolatelky, který dané čtvrté větě ustanovení § 55 odst. 11 e. ř. vlastně ve svých důsledcích přisuzuje toliko informativní význam (že $6 + 3 + 3 = 12$), přesvědčivý není. V projednávané věci usnesení o nařízení exekuce nabylo právní moci již dne 15. 1. 2011, dvanáctiletá doba uplynula 15. 1. 2023. V řízení nebyla vymožena žádná částka, nebyl zjištěn ani žádný postižitelný majetek povinného. Jde tu zcela jednoznačně o marnou a bezvýslednou exekuci. Zastavení exekuce je tak plně v souladu s ustanovením § 55 odst. 11 e. ř. a s přechodným ustanovením čl. IV bodu 11 zákona č. 286/2021 Sb.

Jelikož odvolací soud neshledal žádná pochybení ani v nákladových výrocích, bylo usnesení soudního exekutora jako věcně správné potvrzeno (§ 55c odst. 5 e. ř., § 219 o. s. ř.).

O nákladech odvolacího řízení rozhodl krajský soud dle ustanovení § 224 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř. Oprávněná se svým odvoláním neuspěla, avšak povinnému žádné náklady v odvolacím řízení nevznikly. Proto bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů odvolacího řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné.

Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudního exekutora JUDr. Miloslava Zwiefelhofera.

Hradec Králové 30. května 2023

JUDr. Jan Čipera v. r.
předseda senátu